

דבר המפקד עיבל גלעדי...

30 שנה חלפו ואני רואה אותך כתמל שלשות. פניך, פני נער חלקים, שמצ' של חייך בקצת שפטיר. שקט, צנוע, מבושש משחו... כזה הייתה דוד, שקט וצנוע, חרוץ ואחראי, מסור ללא حق.

גדלנו באותה השכונה ברחוב אלנבי בחיפה, כשרוק חמש שנים מבדיות בינינו. לא חכרנו בשכונה, הכרנו בצבא.

שנה וחצי שרתנו יחד. נסענו ברחבי הארץ, מרמת הגולן ועד שיבטה שבדרום. אף פעם לא הייתה ע"פ, אף פעם לא היה לך קשה. אין דבר שלא יכולת לו...

האמנת שאנו חווים עושים דבר חשוב ואהבת את מה שאתה עושה. עזרת בכל דרך אפשרית, ס"עת לנצל את הזמן ביעילות ולעתים גם שינוי חוטפה לא להיות לך.

היית חלק מהמצוות והיה לך חלק חשוב בהצלחותינו. תמיד מודיעיק, תמיד בזמן, מסתפק במועט ובאמת צנע... דוד, בן חמישים היה צריך להיות צום, אב לילדים ואולי אף סב לנכדים. מקור לגאווה לאבא אברהם ואמא אסתר.

מושא להערכתה של האחים איציק, ספרה ושולםית. איזה אושר נגוזל מהם, אילו חיים נמנעו מפרק...

אני פוקד את קברך מדי שנה ביום ההזיכרון. עם השנים התרממו החברים הסובבים את הקבר. משפחתך המורחבת תמיד שם. אני רואה את כאבם של ההורים ומתקבון בהשתאות על הצלחותם לבנות חיים מלאים, מוקפים ילדים ונכדים המשמשים משענת איתהם בימים קשיים כגון יום ההזיכרון.

סיפור חייך מסופר שם ללא מילים.

colsnu לוקחים אותו.

נוצר בלבנו שנה נוספת.

זכור אותך תמיד דוד, פניך פני נער חלקים, שמצ' של חייך בקצת שפטיר, שקט, צנוע, מבושש משחו...

תא"ל (מייל) עיבל גלעדי
מפקדו היישר של דוד כהן ז"ל

שלומית רוצה לומר...

דודו, אח'י ה'יך, חלפו להן ביעף כל כך הרבה שנים.

לנצח נצור את הח'יך הב'ישני שלך.

הפסדנו לראותך גדל, צומח ומוקם משפחחה.

הפעם האחרון בה נפגשנו הי'תה כשהגעת אל' הביתה.

הכנתי לך אנטנה לטלוויזיה שה'יתה לך בבסיסך בשבטה.

נכנסת ולא שמעת' שדקת' בדלת.

תגובי' הי'תה: "דודו הבהיר את'!"

ענית לי: "לא קרה כלום". יצאת, דקמת בדلت ושאלת: "אפשר להיכנס?"

שנינו פרצנו בצחוק.

הכנתי לך צידה לדרכ', פיצוחים, פירות ועוד... "

"מה כל זה?" שאלת. "אני בסך הכל מוהג כמה שעות עד לבסיס..."

חיבקתי אותך, אמרת תודה ויצאת לדרכ'.

זו הי'תה הפעם האחרון שראיתי אותך.

עד היום אני מרגישה החמוצה שלא חיבקתי אותך יותר.

הדבר היחיד שיכול לנחם הוא: "אלוהים לך רק את הטובים..."

אני מאמין שאתה שומר עליו מלמעלה.

בבוא העת יכולנו בעצם לניע לאותו מקום.

שנפגש למלחה כנראה שלא נפרד עוד.

אהובים וזכרים אותך לעד!

אחותך שלוח

ספרה רוצה לומר...

וזו אחי היקר,
הקשר שהוא ביןנו היה מאוד מאוד מיוחד.
ולכן, לאבד אותו בשבריר של שנייה ובגיל כר כר
עיר היה לי מאוד קשה.
הוא ימים בהם חשבתי לעצמי שואלי ה"תה טעות אתה
עדין ח'...
חופשתי אותו ברחוב, באוטובוס ובכל מקום.
בכל פעם שראיתי חיל, חיית בודקת היטב היטב,
אולי זה אתה? אבל לא...
...
טוב לבך ומראך המצודה הוא כובשים כל אדם שכיר אותו.

אני מאוד מוקוה שטוב לך במקום בו אתה נמצא.
אני יודעת שאתה שומר עליינו, אתה המלאך שלנו!
לעולם לא אשכח אותך!
אזכור אותו תמיד אח יקר!

מאתה האהובה מאד,
ספרה